

bpost

PB-PP | B-35036
BELGIE(N) - BELGIQUE

Afgiftekantoor 9450 Haaltert

Daens vandaag

Priester Daensfonds vzw

P.08

Er is een 'Daenske' geboren!

Opinieblad voor een warme samenleving

Tijdschrift van het Priester Daensfonds ■ 48ste jaargang nr. 2 - 2024 ■ Driemaandelijks tijdschrift
Toelatingsnummer 3775 ■ Erkenningsnummer P4A8022 ■ Afgiftekantoor: 9450 Haaltert
Verantwoordelijke uitgever: Vicky De Wolf, Middelkouter 68, 9450 Haaltert

Dit is het tweede nummer van Daens Vandaag 48ste jaargang 2024

Het Priester Daensfonds is een pluralistische vereniging die tot doel heeft het gedachtegoed van priester Adolf Daens en de Daensistische Beweging niet enkel in ere te houden, maar tevens te actualiseren.

Via Daens Vandaag houden we contact met onze leden. Men kan deelnemen aan al onze activiteiten. We danken u voor uw jarenlange trouw en zijn er vast van overtuigd dat u ook in 2024 lid van het Priester Daensfonds zult blijven. Wie sociaal geëngageerd is, kan niet aan de kant blijven staan.

Mogen we u daarom vragen uw lidgeld voor het jaar 2024 te storten op rekeningnummer BE40 7370 2745 3063 BIC: KREDBEBB ten name van Priester Daensfonds, 9300 Aalst.

Jaarlijkse bijdrage: €15; ereleden en openbare besturen €25; beschermende leden €50

**Volg ons op
facebook**

Colofon

Socioculturele vereniging

PRIESTER DAENSFONDS vzw

Maatschappelijke zetel:

Meuleschettestraat 30, 9300 Aalst

Correspondentie-adres:

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

E-post:

info@daens.org

Website:

www.daens.org

Leden Bestuursorgaan:

Stephan Beeckman (ondervoorzitter), Charlotte Braeckeveldt, Annemie Charlier, Peter Dauwe, Wouter De Bruyne (bestuurder), Lieve De Geyter (secretaris/verslaggever), Geertrui De Kegel, Joris De Kegel (penningmeester), Carolien De Neef, Willy De Turck (erevoorzitter), Marianne De Turck (bestuurder), Vicky De Wolf (voorzitter), Erik D'Hondt, Luc Geeroms, Jef Keymeulen, Rob Librecht, Wilfried Lissens, Eric Meersseman, William Minnaert, Pieter Stevens, Patrick Vandeveld (bestuurder), Hugo Van de Voorde, Johan Van de Winkel (communicatie), Karel Van den Bossche, Marie-Anne Van Der Biest, Luc Van Der Helst, Ludo Van Der Maelen (bestuurder), Johan Velghe, Johan Versteijhe en Freddy Wynants.

Lidmaatschap & jaarlijkse bijdrage

rekeningnummer:

IBAN **BE40 7370 2745 3063** - BIC **KREDBEBB**

jaarlijkse bijdrage:

15 euro (7,50 euro scholieren en studenten);

25 euro ereleden en openbare besturen;

50 euro beschermende leden.

Verantwoordelijke uitgever:

Vicky De Wolf,

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

0485/79 24 91, e-post: vicky.dewolf@hotmail.com

Hoofdredacteur:

Wouter De Bruyne,

053/77 01 45, e-post: wouter.debruyne@skynet.be

Redactie:

Wouter De Bruyne, Vicky De Wolf, Marianne De Turck, Rik De Schepper, Jean-Paul Van der Poorten, Patrick Vandeveld, Dany D'Herdt, Johan Velghe, Paulette Looze en Luc Pots. schreven de bijdragen in dit nummer.

Illustraties & foto's:

Archief Priester Daensfonds en auteurs bijdragen brachten de illustraties & foto's aan.

Opmaak:

Gerlinja deed de lay-out.

Privacyregelgeving:

Comform aan de privacyregelgeving worden de persoonsgegevens verbonden aan het lidmaatschap uitsluitend aangewend voor de toezending van de periodiek 'Daens Vandaag', uitnodigingen voor activiteiten en nieuwe publicaties van het Priester Daensfonds vzw. Deelname aan activiteiten houden de toestemming tot publicatie in van actie- en groepsfoto's van deze activiteiten. U kunt te kennen geven niet op gepubliceerde foto's voor te komen.

Daens vandaag

Beste lezer,

Met fierheid presenteren we ons laatste project! De brochure van de **fietsroutes: Daens in Denderland**. Alweer een mooie realisatie in samenwerking met Erfgoed Denderland.

Fiets je graag en wil je wat meer weten over het daensisme en zijn bekende en minder bekende figuren, dan is deze brochure zeker iets voor jou. Of schenk ze aan fietsgrage familie en vrienden!

Binnenkort kan je deze brochure aankopen tegen €2 op de toeristische diensten van Aalst, Ninove, Haaltert en Denderleeuw.

Vicky De Wolf - voorzitter

BEDENKINGEN VAN EEN ALERTE DAENSIST

De huidige wereld is niet die van onze dromen. Dagelijks worden we door de media overspoeld met berichten over agressie, oorlogsmisdaden, amorele wereldleiders, corruptie en meedogenloze terreur zoals pas nog in Moskou waar door een aanslag op een concertzaal 137 onschuldige burgers vallen. Poetin maakt daar op een cynische manier misbruik van om tegen de realiteit in te wijzen naar Oekraïne.

We zijn einde februari. Er blijft na maanden nog altijd een akelig beeld op mijn netvlies staan, voor sommigen een fait divers, voor anderen een schreeuw om recht en vrede. Aaron Bushnell, een Amerikaanse militair uit Texas trekt naar de Israëlische ambassade in Washington. Tijdens zijn wandeling legt hij uit waarom hij niet langer medeplichtig wil zijn aan een genocide. Hij steekt zich in brand, roept: "Free Palestina" en sterft. De goegemeente staat al klaar om hem te veroordelen. Maar alleen hij weet wat hem bezielde. En dat verdient respect.

Ik denk daarbij aan Jan Palach die hetzelfde deed in Praag als verzet tegen de Russische inval. Ik zag zijn graf, bedekt met bloemen en bewaakt door een geheimagent. Had het regime schrik voor een uitdijend protest?

De verkiezingen zijn in aantocht. Ik luister elke dag naar het persoverzicht en bekijk de debatten op Canvas. Toch blijf ik op mijn honger zitten. Ik lees immers een litanie van gemeenplaatsen zoals slagen onder de gordel, argumenten ad hominem, niet ad rem, opportunisme, vriend die vijand wordt en andersom, figuren met boter op het hoofd en een hele stoet op zoek naar populariteit die vaak neigt naar populisme. Het centrale thema blijkt de migratie te zijn, maar dan komen we terecht bij Europa, en daar vind ik vooral breuklijnen. Bovendien ligt er een lange lijst van heikele problemen

op tafel. En ontsnappen kan niet meer. Ik denk aan het protest van de boeren dat soms over de schreef loopt, de oplopende schuldenberg, het onderwijs, de weigering om te raken aan de toplonen, de zorgcentra, een tekort aan betaalbare woningen, drugsproblemen, de vergrijzing en de toenemende agressiviteit zoals in gevangenissen en op het openbaar vervoer.

1 Maart: er komen tientallen Palestijnen om het leven bij een voedselbedeling. Dat daar gedrang bij komt is begrijpelijk, maar dat de Israël's eens te meer schieten op kinderen en onschuldige en uitgeputte mensen en zelfs een hulpkonvooi (per abuis? bewust?) aanvallen is ver over de grens. Ik stel me de vraag of meneer Netanyahu een geweten heeft en of hij 's nachts nog een ogenblik kan slapen. Idem voor de koudbloedige adder die Poetin heet.

Aleksej Navalny was een uniek voorbeeld van integriteit en moed en zijn uitvaart was aangrijpend. De plechtigheid in de kerk in aanwezigheid van zijn ouders was pakkend en de stoet van duizenden mensen die zich achteraf vormde was een getuigenis van durf en protest, en een waagstuk omdat er in kamp en gevangenis nog ruim plaats genoeg is voor de tegenstanders van Poetin. En alsof het allemaal niet onmenselijk genoeg is, lees ik in de "Oorlogskronieken" van Aleksandr Skorobogatov, een Rus die nu in België woont, dat heel wat figuren die tot de intimi van Poetin behoren, hun kinderen op vakantie sturen naar het Westen, waar ze kunnen proeven van de verfijningen en de luxe. Intussen zijn de presidentsverkiezingen uitgelopen op een overwinning van de dictator. Maar dat kan moeilijk anders zijn dan nep, want de echte tegenkandidaten zijn verdwenen en de cijfers vervalst.

Even een uitweiding. In heel wat landen zijn er in de loop van het jaar verkiezingen en er staan kapitale problemen op het spel. Je zou daarbij kunnen uitgaan van het principe dat de democratie beslist. Maar de democratie bestaat niet. Niet in Athene, waar slaven dingen en geen mensen waren, waar de vrouwen en metoiken (je leest het goed: migranten) geen burgers waren en dus geen stemrecht hadden. Niet in de V.S. waar door het getrapte systeem de president door een minderheid kan worden gekozen Niet bij ons waar de participatie heerst en binnen de participatie niet de loyaliteit, de degelijkheid en de eerlijkheid, maar vaak figuren met

meer dan één gezicht of een dubbele agenda. En er is een fenomeen dat overal opduikt: opportunisme.

Terug naar de actualiteit. De laatste prognoses voor de verkiezingen bewijzen dat een grote groep mensen zich afkeren van de huidige politiek, niet of blanco gaan stemmen en de polarisatie in de hand werken. Het Vlaams Belang triomfeert, de N-VA is verdeeld en Bart De Wever staat tussen hamer en aambeeld. De PS en Paul Magnette pleiten voor een utopische vierdagen werkweek. En het middenveld zinkt weg, al rekent Vooruit met de terugkeer van Conner Rousseau, die een tweede kans verdient, op een ommekeer. Rousseau is een man van goud, klinkt het. Maar hoe zit het met de inhoud van zijn programma? Want daar gaat het om, niet om bravoure.

Geen ministerie ligt meer onder vuur dan dat van justitie. De gevangenen zitten overvol en er wordt weinig of geen rekening gehouden met de vraag: wat na de vrijlating? Men had weet van een recidivist die dronken, roekeloos en zonder rijbewijs twee fietsers van de weg maait. Toch blijft de geschiedenis zich herhalen. En er is de paradox: justitie gaat in de fout tegen zichzelf. Een advocaat-generaal speelt examenvragen door aan de zoon van een collega. En dan maar verwonderd zijn over het feit dat Jan Modaal het beu is.

Maar het kan nog erger. In de Antwerpse gevangenis wordt een gedetineerde in een cel van zes waar plaats is voor drie op een gruwelijke en beestachtige manier gefolterd, verkracht en zwaar toegetakeld. Er waren seinen dat er iets gaande was, maar dat er niets gebeurde om die wandaden te voorkomen is een vorm van collectieve verantwoordelijkheid. En partijen die proberen daar munt uit te slaan dienen alleen maar te zwijgen en zich te schamen.

Minister Paul Van Tighelt staat met zijn rug tegen de muur. Hij wil ook korte straffen in de gevangenis laten uitzitten, maar zit met een tekort aan cipiers. En zo gaapt er een wijde kloof tussen vakbonden en overheid.

Het busbedrijf Van Hool was ooit een instituut. Het is misgelopen door onkunde, gebrek aan planning op lange termijn, geruzie binnen de familie, maar ook door buitenlandse concurrentie. We hebben voor de bussen gekozen voor de minst dure (Noord-Macedonië, China.) Maar hebben we wel rekening gehouden met de duurzaamheid en de bevoorrading van wisselstukken en in de eerste plaats de werknemers? In Nederland kunnen ze er al over meespreken, in ongunstige zin dan. Intussen is het failliet een feit, worden honderden werknemers ontslagen, ook mensen die tientallen jaren in dienst waren. Toch is er nog hoop, want er staan overnemers klaar. Maar

Wouter De Bruyne ”

in welke mate? En voor hoeveel of hoe weinig werknemers die intussen in een lange rij als bedelaars aankloppen bij de VDAB?

Ik heb nog wat stekelige vragen.

Waarom heerst er een heilige stilte over het asbest dat de oorzaak is van zoveel sterfgevallen en waarbij Eternit altijd wegkomt.

En waarom laat men het probleem van de conventionering van artsen ongemoeid zodat ze vrijuit hun gang kunnen gaan? Is het zo moeilijk hen daartoe te verplichten?

De vergrijzing van de bevolking is een probleem. De voorzitter van de CM (C staat voor christelijk) Luc Van Gorp heeft het licht gezien met een plan en ik citeer: “Veel ouderen zijn levensmoe. Waarom zou je zo’n soort leven per se nog willen rekken?” Enkele bedenkingen: laat dat probleem over aan ethici, filosofen en medici, niet aan politici.

En twee: als men over oudjes spreekt, doe dat dan niet in een plomp taaltje. Het gaat hier immers over wezens, niet over dingen.

En drie: wat wordt de volgende stap op een hellend vlak? Of staat het spook van de besparing voor de deur?

De charismatische ex-president van de V.S. Obama is bij zijn bezoek in Puurs voor een elite geen probleem uit de weg gegaan. Maar geef me toch maar liever het boek van Bernie Sanders waarin hij fel uithaalt tegen het kapitalisme. Hij was ooit kandidaat bij de voorverkiezingen voor de democraten, maar

OPINIE

BEDENKINGEN VAN EEN ALERTE DAENSIST (VERVOLG)

moest het afleggen tegen Hillary Clinton. In zijn land wordt hij trouwens afgedaan als een communist. Want zo heet daar iemand die sociaal begaan is De V.S. heeft miljoenen inwoners en iedere bewuste mens bij ons vraagt zich af of er tussen die miljoenen geen andere geschikte jonge, intelligente en onkreukbare kandidaten te vinden zijn dan de integere maar oude Joe Biden en de fraudeur en aartsleugenaar Donald Trump die, wordt hij gekozen, door Poetin lieflijk in de armen zal worden gesloten om daarna bedot te worden.

En er duikt een nieuw fenomeen in de diplomatie op: Filip De Winter, een boegbeeld van het Vlaams Belang, bakt zoete broodjes met mysterieuze Chinese diplomaten en Poetin gaat proberen impact te hebben op ons stemgedrag voor de Europese verkiezingen of zelfs in het Europese parlement waar een handpop van hem zowaar en tegen welke prijs, Oekraïne in het ongelijk stelt tegenover zijn agressor Rusland. De Europese parlementsleden krijgen hier een unieke kans om zich te gedragen zoals het hoort door het pand te verlaten of zich om te keren. En wat doen ze? Zoals altijd, niets. Of beter gezegd, zoals mensen zonder ruggengraat, verlamd en onbewogen.

En toch zijn er nog veel remedies tegen doemdenken en apathie zoals samenhang, zelfkritiek, sociaal contact, tederheid, pacifisme, hoop, menselijke warmte en betrokkenheid. Of slapen we liever ongestoord verder in een wereld die meer en meer op de hel van Jeroen Bosch begint te lijken en minder en minder op de tuin van Eden zoals het zou kunnen en God het heeft gewild?

mijmeringen

wij vinden een kind

tussen het puin in Gaza

het zal nooit een regenboog zien

noch de groeven van pijn

in het gelaat van zijn moeder

waarom?

wij spreken over de doden

tussen de ruïnes van Charkov

anoniem en in lakens gewikkeld

niet over gezichten

die achter cijfers schuilgaan

waarom?

wij praten over daklozen

als afval dat berust

en niet tot de mensheid behoort

maar voetnoot is geworden

of in de kantlijn leeft

waarom?

wij zijn helaas niet als Daens

die verzet verkoos boven scepsis

en dienen boven heersen

maar de stoet van prelaten en heren van stand

had daar geen oog voor en keek weg

waarom?

ERFGOEDDAG 21 APRIL 2024

FIETSROUTE

“IN EEN KLEIN HERBERGSKEN”

Erfgoeddag koos dit jaar als centraal thema “THUIS” en vond plaats op zondag 21 april. Priester Daens was thuis in Aalst maar was ook sterk verbonden met de Denderstreek. Het Priester Daensfonds nam daarom actief deel en organiseerde een fietstocht.

De inschrijving vond plaats in Oase d'abdij, gelegen nabij het Kerkplein van Ninove. Deze prachtige startlocatie heeft zicht op de abdijkerk van Ninove, een zeer waardevol stukje erfgoed.

Buiten was het guur maar binnen heerste een warme en gezellige, huiselijke sfeer waar de verkleumde gasten zich konden verwarmen met een kopje thee of koffie.

De Daensroute ‘In een klein herbergskén’ liep langs de dorpen Pollare, Appelterre-Eichem, Aspelare, Outer en Okegem. (Zeventien blijvende erfgoedborden verhelderen stukje bij beetje het verhaal van het Daensisme en de Roelanders).

Door het koude en winderige weer was de opkomst matig maar er kwamen vooral geïnteresseerden langs om de fietsroute op te vragen. Ze waren steevast van plan om de fietslus op een later zonnig dagje te maken. Wie geeft hen ongelijk?

Erfgoeddag staat maar één keer per jaar in het zonnetje maar het erfgoed doorstaat dag na dag de tand des tijds. Op Erfgoeddag worden we bewust gemaakt om onze kostbare nalatenschap vandaag te koesteren en te bewaren voor de volgende generaties.

Deze fietsroutes dienen als een instrument om bewust te genieten van wat er werd opgebouwd, Daens indachtig.

1 Fietsroute AALST

“In het spoor van de Christene Volkspartij”

Aalst - Denderleeuw – Okegem – Iddergem – Welle – Haaltert - Aalst

2 Fietsroute HAALTERT

“Christelijk maar niet katholiek”

Haaltert – Helderger – Denderhoutem – Kerksken – Haaltert

3 Fietsroute NINOVE

“In een klein Herbergskén”

Ninove – Appelterre – Aspelare – Outer – Okegem

ER IS EEN 'DAENSKE' GEBOREN!

Vijf jaar geleden alweer, in 2019, werd de scholengroep Priester Daens College in de regio Aalst een feit. Negen scholen die samen het hele spectrum van onderwijstypes beslaan, gaande van kleuter- en basisonderwijs, buitengewoon onderwijs, doorstroomrichtingen, arbeidsmarktgerichte opleidingen en duaal leren, sloegen de handen in elkaar om op een eigenzinnige manier kwaliteitsvol onderwijs te verstrekken.

Nu, vijf jaar later, op 1 maart 2024, werd voor het eerst een gezamenlijke studiedag voor meer dan 600 personeelsleden georganiseerd. In de voormiddag kwam Lieven Boeve, de topman van het Katholiek Onderwijs Vlaanderen hen toespreken. Professor Kris Van Den Branden had het vervolgens over het belang van taalcompetenties in het onderwijs.

Na de lunch konden de leerkrachten kiezen uit ruim 30 totaal uiteenlopende workshops, verdeeld over de verschillende campussen (VTI Aalst, SJS Mere, Don Bosco Aalst, De Linde Nieuwerkerken, DvM htb Aalst). En er was voor elk wat wils: van robotica tot make up, van diversiteit tot de leefwereld van kwetsbare gezinnen, van visuele denkbeelden, lasercutting, green key, chemie en virtual reality tot braids & curls, koken, werken met smartbord, EHBO en brandveiligheid. Aan keuze geen gebrek.

Om deze eerste gezamenlijke pedagogische studiedag luister bij te zetten werd in samenwerking met brouwerij De Glazen Toren uit Erpe-Mere een bier gebrouwen met de klinkende naam "Daenske". Een pittig blond biertje (7%), zeer eigentijds, maar, zoals zijn naamgever toch wat tegendraads. Het etiket werd ontworpen door ere-directeur Johan Hazaert (VTI Puytenput).

Wij zijn alvast bereid om het te proeven op een van de komende evenementen van de scholengroep of wie weet daarbuiten, bij activiteiten van het Priester Daensfonds.

PIET THOMAS 95

OP 20 APRIL WERD PIET THOMAS 95.

Hij was docent Europese en Nederlandse literatuur, literaturopsychologie en christelijke thematiek in de hedendaagse letterkunde aan de KU Leuven Campus Kortrijk en is op tal van domeinen werkzaam geweest: als hoogleraar literatuur, als criticus van proza en poëzie, als vertaler, als bloemlezer, als dichter en als inleider op het artistieke werk van anderen. Hij was stichter-voorzitter van het Stijn Streuvelsgenootschap, werkte mee aan tijdschriften als *Dietsche Warande* en *Belfort, Vlaanderen, Nieuwe Stemmen, Verschaeviana, Pi, Gulden Parel, Het teken* en *Geroepen*. Piet Thomas is de samensteller van meerdere gebeden- en kerkliederenboeken, onder meer het 'Groot Gebedenboek', een bloemlezing van de mooiste gebeden uit de geschiedenis van het christendom, dat een boeiend beeld geeft van de gebedscultuur en de evoluerende taal van de religie. Hij vertaalde en bewerkte 'De psalmen', een luister- en leesboek met 150 psalmen.

Piet Thomas is één van de figuren die wordt belicht in *Mensen van bij ons*, een boek met verhalen van dertigers en beschouwingen van Aalsterse figuren uit de wereld van muziek, toneel, architectuur, beeldende kunst en letteren die werden geportretteerd door Michel Coen. Dit boek verschijnt ter gelegenheid van de 60ste verjaardag van de fotograaf en zal worden voorgesteld op zaterdag 5 oktober om 15 uur in de kapel van Emmaüs. De foto's uit het boek worden van 5 tot 20 oktober tentoongesteld in de kapel en de koorzaal van Emmaüs.

HERDENKING 150 JAAR WERKMAN-DICHTER ALFONS VAN DE MAELE

*Op 22 februari 2024 was het 150 jaar geleden dat de werkman-dichter
Fonske Van de Maele geboren werd in Erembodegem.
Hij overleed er in 1938.*

Zijn naam en werk overleefden de tand des tijd. Deze gebeurtenis ging niet onopgemerkt voorbij in zijn geboortedorp. Naast poëziewandelingen was er een druk bijgewoonde academische zitting: daarin werd hulde gebracht door het plaatselijk Burgerplatform en door het Aalsters stadsbestuur, schepen Karim Van Overmeire onthulde de gedenkplaat. Rik De Schepper (kleinzoon van de dichter) belichtte het leven en werk van zijn grootvader.

Zoals bekend, zou Alfons Van De Maele vandaag 150 jaar zijn geworden. Hij werd geboren in de Holleweg in Erembodegem in 1874. Alfons ging naar de dorpsschool tot tien jaar. Drie dagen na zijn eerste en plechtige communie stond Fons in de fabriek, eerst als mandenmaker, daarna in

een garentwijnderij, van zes uur 's ochtends tot acht uur 's avonds tegen 0,20fr. per dag. En, als ge niet genoeg gedaan had, nog een pak slaag bovenop! "Wat hebben ze toch met de werkmensen gebeuld dien tijd" schreef hij ooit. Taal evolueert, maar de boodschap blijft rechtop.

Ons grootvader las de Vlaamsche Illustratie, een weekblad voor alle standen, wat een vonk deed overslaan om zelf de pen ter hand te nemen en stuurde zelf enkele gedichtjes op naar het weekblad, waar ze later ook verschenen. Fons liet zijn verzen nakijken door Emiel Fleerackers, een jezuïet en leerkracht aan het Aalsterse Sint-Jozefcollege. En zo was het vertrokken en verscheen in 1908 zijn eerste dichtbundel. Hij schreef voornamelijk over zijn thuissituatie, zijn leven, godsdienst, de Vlaamse sociale strijd, de natuur en de mensen in zijn directe omgeving. Werkman- Dichter werd hij genoemd omdat hij naast dichter ook arbeider was.

In 1905 huwde hij met Josephine Van Vaerenbergh, er werden 9 kinderen geboren. Drie dochters gingen naar het klooster in Opbrakel, 2 kloosterzusters werden missionaris in Congo. De zonen gingen hun eigen weg en stichtten gezinnen..

De werkman- dichter kon niet blind blijven voor de grote nood die hij zelf aan den lijve heeft ondervonden. Dom Modestus Van Assche, dorps- en tijdgenoot van de dichter, liet optekenen dat het versje over de arbeits-fierheid en het diepe leed van de werkloze: "Hebt gij geen werk voor mij Mijnheer?" vóór de oorlog werd geschreven. Hierover schrijft de toenmalige Abt van de Abdij van Steenbrugge; en hier breng ik een ode aan het heroïsche van de tijdsgeest: "Er is een vreugde van den strijd, er is een zegen van het lijden, er is een troost in alle beproevingen, waar de lijder, waar de strijder lijdt en strijdt en zucht voor een ideaal." En verder schrijft Modestus: Dichten is scheppen, niet alleen met woorden en klanken; niet alleen met gedachten en beelden en gevoelens, maar met de levende daad en met het warme hartebloed. Fons Van De Maele is er een die door zijn Vlaamsche strijd geen miljoenen heeft gewon-

nen, geen ere- ambten heeft nagestreefd, geen voordelen heeft gehaald, maar pijn en miskenning heeft gekend. Daarom Fonske Van De Maele, bij deze en al de andere redenen, daarom zien we u graag. Aldus De Abt.

In 2008 ging ik op verzoek van Professor Frans-Jos Verdooldt, eveneens een Erem-bodegemnaar, snuisteren in het archief bij het ADVN in Antwerpen, alwaar zich een deel van de correspondentie tussen Fons Van De Maele en Dom Modest Van Assche, alsook met de VTB en De Schalmei bevindt.

Toen grootvader zestig werd viel Hem bij leven nog de eer te beurt, te wonen in de straat die zijn naam draagt. De Holleweg werd Alfons Van De Maelestraat. Naast Erembodegem hebben Halle en Evere een straat naar hem genoemd. In Halle had Alfons nauwe banden met Remi Ghesquiere (1866- 1964), deze was destijds Kapelmeester en later organist in de Sint-Martinusbasiliek van Halle. Ons grootvader schreef bede- en dankcantate voor de Kroning van de O.L.V. van Alsenberg in 1934 met muziek van Remi Ghesquiere.

Er verschenen zes bundels van zijn hand met "Verzekens voor ons volk". En bij deze een oproep aan de Aalsterse scholen om de poëzie van Fons Van De Maele terug van onder het stof te halen omdat de meeste van zijn verzen nog steeds zeer actueel zijn.

Een welgemeend dank u wel aan iedereen die meegewerkt heeft aan dit geslaagde initiatief om het werk Alfons Van De Maele in de spots te brengen via de wandeling, de weesgedichten, affiches, de jeugd, de scholen, deze lezing en wat nog meer.

MARKANTE MADAMMEN UIT AALST

Via een artikelenreeks zullen de opmerkelijkste madammen en vrouwen uit Aalst en haar deelgemeenten belicht worden.

**ONDER DE VROEGERE EN HUIDIGE INWONERS
VAN AALST EN HAAR DEELGEMEENTEN
ZIJN ER HEEL WAT MARKANTE MADAMMEN.
VELE VROUWEN KENNEN WE HELAAS NIET MEER
ZOALS MAAIKE VERHULST, ANDEREN ZIJN NOG STEEDS
IN ONS GEHEUGEN GEGRIJPT ZOALS ILSE UYTTERSROT.
VELE VROUWEN UIT AALST HEBBEN OP ÉÉN OF ANDERE MANIER
EEN BIJDRAGE GELEVERD TOT DE GESCHIEDENIS VAN
DE STAD AALST EN HAAR DEELGEMEENTEN.**

De derde Markante Madam is

GUDULA

De oudste gekende markante madam uit Aalst is de heilige Gudula. Ze is geboren in het kasteel van Ham rond 650. Deze plaats verwijst naar het "Hof te Hamme" in Herdersem of naar Hamme deelgemeente van Merchtem. Ze was de dochter van graaf Witger, Merovingische gouvgraaf van Brabant, en zijn vrouw, de heilige Amalberga van Maubeuge (zuster van de Merovingische hofmeier Pepijn van Landen).

Haar moeder vertrouwde Gudula, toen 7 jaar oud, voor haar opleiding toe aan de heilige Gertrudis, een nicht van Gudula's

moeder en abdis van een klooster in Nijvel. Het was voor die tijd heel bijzonder dat een meisje zo'n gedegen opleiding kreeg. Nadat haar opleiding voltooid was, keerde ze terug naar het huis van haar ouders in Ham en wijdde haar dagen aan gebed en werken van naastenliefde onder de zieken en armen. Ze had de gelofte van zuiverheid afgelegd, was heel vroom maar evenwel geen religieuze. Elke morgen ging ze op weg naar de kapel van de H. Salvator in Moorsel. Daarmee hangt ook de volgende legende samen:

"Op zekere ochtend was ze, vergezeld van haar dienstmaagd, weer op weg naar de kapel te Moorsel. Aan het einde van de huidige Gudstraat, op de grens Herdersem – Moorsel, blies de duivel het licht van Gudula's lantaarn uit, zodat ze in de dichte duisternis

S. GUDULA. MAGET.

8. January.

*Patronesfe van Moorsel - by
AFLST*

zou afdwalen van haar weg naar de kapel. Gudula bad echter tot God, waarop deze een engel zond om de lantaarn opnieuw aan te steken.”

Op de plaats waar dit gebeurde duidt men vandaag nog steeds de “duivelsput” aan. Dit wonderbaarlijke gebeuren is ook de reden waarom Gudula wordt afgebeeld met een lantaarn en heel dikwijls ook met een duivel en/of engel aan haar zijde.

Er worden 14 verhalen over wonderen aan haar toegeschreven. Zo trof ze eens, op weg naar de kerk, een arme bedelares aan met een kind dat helemaal onder de zweren zat. Gudula begon te bidden en het kind werd genezen. Ook een melaatse vrouw werd door haar gebeden genezen.

Gudula stierf ten tijde van de regering van Pepijn de Oude, op 8 januari 712. Het is niet duidelijk hoe Gudula is gestorven.

Volgens de Vita Gudulae werd zij begraven te Ham, een dorp met een kerk, dat op 15 kilometer van Moorsel is gelegen. Dit is vermoedelijk Hamme, deelgemeente van Merchtem waar een eeuwenoude Gudulaverering bestaat.

Ook op het graf van Gudula hebben vele wonderen plaats gevonden.

De relikwieën werden van de eerste begraafplaats te Ham in 760 overgebracht naar de kerk te Moorsel. Op initiatief van hertog Karel van Lotharingen werd het gebeente later overgebracht naar de Sint-Gorikskerk te Brussel. Dit gebeurde naar aanleiding van een rechtsgeding omtrent de onrechtmatige toe-eigening van kerkgoederen te Moorsel.

Onder leiding van bisschop Gerardus I van Kamerijk werd op 16 november 1047 te Brussel de relikwie vanuit de Sint-Gorikskerk overgebracht naar de Sint-Michielskerk.

Tijdens de Beeldenstorm op 6 juni 1579 werden de relikwieën van Gudula verstrooid en bleven slechts enkele fragmenten van het gebeente bewaard. In de kerk van Eibingen bewaart men al sinds de 12e eeuw de schedel van de heilige. Deze relikwie werd geschonken aan de Duitse mystica Hildegard von Bingen. Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat de tanden van Gudula die men te Brussel bewaart, perfect passen bij de schedel die zich te Eibingen bevindt.

“De verbeelding
ziet meer
dan het oog”

de
poëtisch-muzikaal
Daensmoment

zondag **23** juni 2024

om 16u in de Sint-Annakerk,
Boudewijnlaan te Aalst

***We willen met ons Daensmoment eigenzinnig en dwars
ingaan tegen een tijdgeest die rumoer verwacht
met muziek en holle woorden met poëzie en stilte.
En samen met priester Daens zoeken wij wegen
die eigenbelang en scepsis vervangen door solidariteit.***

De **muziek** van vandaag is een mozaïek van
Engelse traditionals, luitliederen, de warmte van de cello,
religieuze koormuziek uit de barok, devote klanken uit
Oost en West, klassieke gitaar en kleinkunst.

De poëzie heeft als streefdoel stilte en sfeer.
Ze kan ironisch zijn met een soms scherpe ondertoon,
lyrisch -melancholisch, schijnbaar alledaags
of doodeenvoudig en ludiek, maar altijd in functie van
de boodschap van priester Daens:
**iedereen is gelijkwaardig en
niemand mag worden uitgesloten.**

***Alles vindt immers plaats op zondag 23 juni 2024 om 16 u.
in de Sint-Annakerk op de Boudewijnlaan/Oude Gentbaan in Aalst.***

Programmatie en coördinatie Wouter De Bruyne.

**Kaarten zijn tegen 12 euro te bekomen
bij de leden van het Priester Daensfonds
of door betaling op rekening BE40 7370 2745 3063
van het Priester Daensfonds vzw Aalst.
Vermeld bij overschrijving Poëtisch - muzikaal Daensmoment en het aantal deelnemers.
De kaarten zullen klaar liggen bij de ingang van de kerk.
Ook in de kerk zijn nog kaarten te verkrijgen.**

97STE IJZERBEDEVAART, ZONDAG 1 SEPTEMBER 2024, 11 U.: 'ONGELIJKHEID ONDERMIJNT DE SAMENLEVING'

Egalitair: op gelijke behandeling gericht, op voet van gelijkheid, gelijkheid nastrevend
(Woordenboek vreemde woorden, A. Kolsteren en Ewoud Sanders)

Vrede, vrijheid, verdraagzaamheid dragen als drie-eenheid de boodschap van zowel het Memoriaal van Vlaamse Ontvoegding en Vrede, van Museum aan de IJzer, van de hele werking van vzw Aan de IJzer als van de bijna-eeuweling, de IJzerbedevaart, uit. De bedevaart anno 2023 beklemtoonde met het thema 'Vrede, vrijheid, verdraagzaamheid: onze wapens' het belang van een inclusieve samenleving voor ontwikkelingskansen voor iedereen,

vooruitzichten en werken aan een hoopvolle toekomst en het leggen van stevige fundamenteën voor een geweldloze wereld.

Geen pestgedrag, geen uitsluiting, geen haatverspreiding op de 'socials', geen femicide, geen vergeldingsgeweld en -moord,... om de zogenaamd 'kleine' vrede in onze directe nabijheid te bereiken. Wapenwedloop, superioriteitsdrang, stigmatisering van hele bevolkingsgroepen en etnische minderheden zijn de tentakels van het gebrek aan 'grote' vrede.

Met het thema Ongelijkheid ondermijnt de samenleving diept de komende editie 2024 van de IJzerbedevaart de hierboven aangewezen drieledige, maar ééneïge boodschap van het IJzerbedevaartcomité (vandaag: vzw Aan de IJzer) uit.

Het thema van de op korte én lange termijn wonden veroorzakende gevolgen van ongelijkheid – als met het effect van een clusterbom – is voor Aan de IJzer allerm minst een hype van de dag. Met het thema anno 2024 wenden we het hoofd niet af van het alom ontbreken van de ‘grote’ vrede. Meer gelijkheid is de sleutel, de uitgangspositie voor meer vrede, vrijheid en verdraagzaamheid.

In zijn toespraken op de IJzerbedevaarten eind jaren zestig van vorige eeuw beklemtoonde wijlen voorzitter Hendrik Borginon het prioritair belang van een sociaal voelend Vlaanderen. Geen Vlaamse beweging zonder sociale pijler op weg naar een rechtvaardig Vlaanderen. Ook wijlen voorzitter Lionel Vandenberghé gaf tijdens de IJzerbedevaarten in de jaren negentig duidelijk te kennen dat ongelijkheid het effect van een atoombom heeft voor de samenleving in Vlaanderen.

Niet met Mao-pakjes aan, niet met religieus fanatisme en strakke ideologieën van de geïnstitutionaliseerde ongelijkheidsregimes, noch met uitsluiting en andere dogma's en mythes effenen we paden naar egaliteit of het nastreven van meer gelijkheid, het zich richten op gelijke behandeling en op voet van gelijkheid de democratie versterken.

Ieder-voor-zich-mentaliteit

Partijprogramma's in dit verkiezingsjaar zijn zelden vrij van de 'ieder-voor-zich-mentaliteit'. De stijgende percentages van extreem-rechts wijzen op het nemen van de overhand van die mentaliteit. Onderlinge verschillen zijn belangrijker geworden dan wat we gemeen hebben.

Niet ongelijkheid h(i)elp(t) de mensheid vooruit; wel de basisgedachte van liberté, égalité et fraternité en eerder al wat Thomas More voorhield in zijn Utopia meer dan vijfhonderd jaar geleden. Al werd er in de praktische uitvoering al te vaak een zootje van gemaakt, toch ontstonden er vanuit die gedachten democratische grondwetten, de Universele Verklaring van de Rechten van

de Mens en organisaties die internationale samenwerking tegenover het bestendigen van ongelijkheid plaatsen.

Aleksej Navalny en zijn dood: hoe zinloos het hele verhaal in de huidige Russische context van quasi uitzichtloze slaafsheid en vervolging ook lijkt, toch geeft in die penibele omstandigheden Navalny zin aan het smeulend houden van de vrijheidsgedachte in denken en expressie, van anti-oorlogsacties en van het bestrijden van rijkelijk beloonde corruptie en collaboratie. Zoals historicus Ian Buruma schrijft: 'De hoop dat onderdrukking ooit plaats zal maken voor een vrijere samenleving waarin het beste in de mens weer kan floreren, wordt door zijn voorbeeld in leven gehouden'.

Onderdrukking, zowat het nauwste synoniem voor ongelijkheid, heeft vele valse gezichten. Onvrijheid, economische uitbuiting, fraude, het omzeilen van de rechtsgang tot het negeren van de taalwetten toe, belastingoptimalisatie tot en met het versluizen van kapitaal naar belastingparadijzen, corruptie, ondermijnen (flexijobs) en afbouw van de sociale zekerheid,... wijzen in alle rauwheid, net als het ontmenselijken van vluchtelingen, de perfide gelaagdheid van ongelijkheid aan.

Politici die enkel oog hebben voor hun niche-kiezerssegment (bijv. de middenklas- 'hardwerkende' Vlaming) schoppen naar zij die het medeburgerschap niet gegund worden.

Armoede is een van de meest in lichaam én geest kervende uitsluitingsmechanismen. Het gaat over gevolgen voor de gezondheid, achterstand, kansloosheid in onderwijs, arbeidsmarkt, huisvesting (178.000 op de wachtlijsten; sociaal wonen geeft financiële en mentale ruimte, Pano, VRT1). Het ontbreken ervan verspert de weg naar het broodnodige welzijn.

Het ontbreken van het nastreven van gelijkheid uit zich in vele gradaties in de wijze van het vooropzetten van migratie als hét verkiezingsthema, in dit land dat het meest gefaalde migratiebeleid in Europa heeft. Professor Ive Marx (Uantwerpen): 'Zowat nergens is de achterstand van mensen met een migratieachtergrond problematischer dan hier.' (De Standaard, 5 maart II.)

Ongelijkheid is ook het lot van die man of vrouw die opgezadeld zit met een dronken al dan niet narcistische en/of agressieve echtgeno(o)t(e).

Machteloosheid is die ongelijkheid die slachtoffers van kindermisbruik, al dan niet levenslang, treft.

Dat haast één derde van teruggestuurde kledij (online aankopen) vernietigd wordt – tussen 264.000 en 594.000 ton in Europa per jaar – ridiculiseert niet alleen duurzaamheidsmodellen, maar ontnemt (bijv. via kringloopwinkels) aan velen de keuze om zich passend te kleden.

Complottheorieën, gevolgd door valse probleemoplossingen, zorgt voor extreem-rechts profijt: het (electoraal) teren op polarisatie met de gekende sirènenzang van de 'noodzaak' aan maatschappelijke ongelijkheid.

Het vaak tegen beter weten in aanhouden van een hardnekkig eetpatroon – we eten amper minder vlees dan tien jaar geleden – onthoudt door het uitblijven van begeleiding vele gezinnen van een gezonder eetpatroon.

Chronisch zieken en 65-plussers kunnen ernstig ziek worden van griep. Toch laat amper de helft zich vaccineren (studie Onafhankelijke Ziekenfondsen). De Wereldgezondheidsorganisatie WHO beveelt een vaccinatiegraad van 75 % aan. Het beleid is onvoldoende gericht op gelijke behande-

ling. Dat uit zich in het niet stijgen van de vaccinatiegraad onder de risicogroepen sinds 2013...

Een advocaat-generaal bij het hof van beroep in Gent, tevens examenjurylid, speelt de zoon van een bevriend magistratenkoppel uit Brugge vragen door van het toelatingsexamen voor magistraten. De vragen werden doorgespeeld aan iemand die behoort tot het 'juiste sociale milieu'. Klassenjustitie bestaat, voor wie er nog aan twijfelde na de zaak Sanda Dia.

'19 % van onze landgenoten erkennen dat ze toch achter het stuur kruipen als ze weten dat ze veel gedronken hebben' schrijft Yves De Bruyckere van de Gentse Fietzersbond. 47.000 bestuurders werden in 2022 voor dronkenschap – mijn auto, mijn vrijheid – achter het stuur geverbaliseerd. De nabestaanden van de 521 verkeersdoden (cijfers 2022) kunnen alleen maar cynisch denken over die verwrongen vrijheidsgedachte.

Deze opsomming is allerminst limitatief.

**Wie ongelijkheid tolereert,
ondermijnt de samenleving.**

**Kathelijne Vervarcke (onderwijs),
Dominique Willaert (Dendertop/
Denderhoop), Zanna Vanrenterghem
(Klimaatcoalitie), Ivo Mechels (Ge-
zinsbond), Erik Vlamincx (alias Dikke
Freddy) pleiten op 1 september e.k.
onderaan de IJzertoren als ervarings-
deskundigen voor een samenleving
op voet van gelijkheid.**

IN MEMORIAM

Lieve Van Steenberghe echtgenote van Jan De Wilde

*Geboren te Berchem op 12 juli 1944
Overleden ASZ Aalst op 11 april 2024*

Geen betere voornaam voor Lieve dan Lieve.
Want hier dekt de vlag de lading.

Als ik naar Jan bel, hoor ik eerst Lieve,
ontwapenend, warm en sereen. Mijn dag
wordt zonnig.

Nooit op de voorgrond, nooit kale drukte en
voor Jan met zijn eigen woorden: stut, steun
toeverlaat en vooral louter liefde.

We zien mekaar voor het laatst bij Bachs
Johannespasie in Mijlbeek. Er wordt
nagepraat. Lieve luistert, wat dromerig en
zoals altijd schroomvallig. Ik zie Lieve en Jan
achteraf op stap naar 't Apostelken en denk:
wat een mooie twee-eenheid.

De uitvaart is aangrijpend met de troost van
Bachs Mattheuspasie, zinvolle woorden
zonder franjes, maar authentiek en Jan die
zijn hart laat spreken.

Lieve staat bij de horizon en luistert verbaasd
naar het handgeklap in de aula alsof ze denkt
“Waar heb ik dat verdiend?”

En dan wordt het stil, heel stil.

120 jaar geleden overleed

Advocaat Aloïs DE BACKER

120 JAAR GELEDEN OVERLEED

ADVOCAAT ALOÏS DE BACKER

DAENSISTISCH VOLKSVERTEGENWOORDIGER

VOOR HET ARRONDISSEMENT AALST

Een moment om stil te staan bij het leven van een bijzonder persoon, wiens nalatenschap nog steeds voortleeft in onze harten. Hoe komt het toch dat de herinnering aan De Backer van generatie op generatie gekoesterd wordt? Als één van de oprichters van de Christene Volkspartij was hij slechts 14 jaar politiek actief waarvan 4 jaar als volksvertegenwoordiger.

De Backer heeft zich te pletter gewerkt voor de rechten van de gewone man en de Vlaamse zaak.

Hij was een man van principes, iemand die altijd opkwam voor de zwakkeren en streed voor een rechtvaardige samenleving.

Hij stierf in 1904, één dag voor zijn 46ste verjaardag en wordt terecht beschouwd als één van de belangrijkste figuren van het daensisme.

Zijn inzet voor gelijke rechten en sociale rechtvaardigheid was opmerkelijk. Hoewel hij veel om gezondheidsredenen afwezig was, ver-

wierf hij een vleende reputatie in het parlement en was hij de enige daensist die er algemeen aanzien kon verwerven.

Hij stond bekend om zijn scherpe geest, zijn integriteit en zijn onvermoeibare inzet voor de gewone mens.

Hier bij ons in de regio is hij vooral bekend als de oprichter van de samenwerkende vennootschappen voor de wevers en voor de melkerijen voor de boeren.

Hij stelde dat de bevordering van de landbouw en de fruitteelt de uit armoede noodgedwongen al dan niet tijdelijk, uitwijking van velen naar Frankrijk zou kunnen tegengaan.

Wij herinneren ons zijn betrokkenheid bij belangrijke wetsvoorstellen, zijn onvermoeibare strijd voor gelijke rechten en

kansen voor iedereen. De rode draad doorheen al zijn tussenkomsten in de Kamer vormde zijn engagement en strijd voor de verbetering van de levensomstandigheden van de 'kleine man'. Zijn toespraken werden geprezen vanwege hun evenwichtige houding tussen radicalisme en pragmatisme.

Als volksvertegenwoordiger was hij een fel verdediger van de sociale en Vlaamse belangen, op een ogenblik dat dit bij andere partijen nauwelijks aan bod kwam. In zijn eerste toespraak in het halfond maakte hij meteen een duidelijk statement dat hij consequent gebruik zou maken van het Nederlands, de taal van zijn kiezers en benadrukte hij zijn onafhankelijkheid met te zeggen dat zijn "fractie" plaats zou nemen 'tussen' socialisten en katholieken.

De grootste teleurstelling die De Backer had moeten verwerken was dat Adolf Daens in de eerste jaren van zijn loopbaan als kamerlid geen enkel werkelijk initiatief nam ten voordele van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd.

De Backer nam dan ook het eerste wetgevende initiatief tot de vernederlandsing van de Rijksuniversiteit van Gent,

waarvan de tekst pas in 1905 - na zijn dood - werd ingediend door de broers Pieter en Adolf Daens.

Het zou jammer zijn indien sommigen hem nu voor hun kar willen spannen want De Backer is De Backer: eigenzinnig onafhankelijk met een warm Vlaams hart: De Backer is van ons allemaal.

Laten we vandaag vieren wat hij heeft betekend voor ons allemaal. Want Aloïs De Backer mag dan niet meer fysiek bij ons zijn, zijn geest zal altijd voortleven in onze herinneringen en verhalen.

Zijn inzet voor rechtvaardigheid, gelijke rechten en zijn passie voor het algemeen belang hebben een blijvende impact gehad op de Belgische politiek en samenleving.

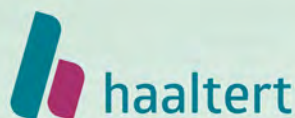
HERDENKING 120 JAAR OVERLIJDEN ALOÏS DE BACKER DAENSISTISCH VOLKSVERTEGENWOORDIGER DENDERHOUTEM

ZATERDAG 25/5/2024

19U: BLOEMENHULDE AAN GRAFMONUMENT OP BEGRAAFPLAATS
20U: ACADEMISCHE ZITTING IN DE SPOT
21U: OPENING TENTOONSTELLING IN DE FOYER EN RECEPTIE

ZONDAG 26/5/2024

10U TOT 17U: DOORLOPEND TENTOONSTELLING EN BABBELCAFÉ

HET WOESTE JUBILEUM IN AALST OP 18 JUNI 1899: EEN FEEST OF EEN AFGANG.

De Feestzitting

Na het beëindigen van de eredienst gaat het stoetsgewijs naar het lokaal van de Katholieke Werkmanskring, dat zich bevindt achter de herberg De Vriendschap, Korte Zoutstraat 40, waar de feestviering van de jubilaris gaat plaatsvinden. Een massa enthousiaste Aalstenaars maakt de doortocht moeilijk en de tocht wordt begeleid door een geestdriftige massa. Of naargelang de bron, onder geen enkele toejuiching **het volk bleef zoo koud als ijs voor die gedwongen betooging**, en **Woeste stuurde links en rechts groetenissen ofschoon geen mensch zich gewaardigde het hoofd te ontblooten**.

De zaal is voor de gelegenheid herschilderd door Jozef Van Cauwenbergh (Aalst 1861- Aalst 1941, huisschilder, winkel verfmateriaal, woont Ponstraat, leraar Stedelijke Akademie). De zitting is in feite een grote aaneenschakeling van redevoeringen. De spits wordt afgebeten door burgemeester Gheeraerds, als ondervoorzitter van de Katholieke Werkmanskring; daarna volgen Baron Leo Bethune, als voorzitter van de Kantonnale Katholieke verenigingen, senator Simonis van Verviers, senator Davignon, namens pensioenkas van de Vrije Onderwijzers van Brabant en tenslotte senator Van Vreckem, als voorzitter van Katholieke Verenigingen van het arrondissement Aalst. De verschillende redevoeringen worden

regelmatig onderbroken door het gejuich en applaus van de toehoorders. Dan is het kadootjestijd. Van Vreckem mag het eerste geschenk aan de jubilaris overhandigen: een mooi huldeboek dat niet minder dan 20.000 handtekeningen zou bevatten van kiezers uit het arrondissement. Daarna volgt een bronzen beeld Pro Merito. Daarnaast mag hij een geschilderd portret van zichzelf in ontvangst nemen dat werd geschilderd door de Aalsterse kunstenaar Albert Meganck (Aalst 1858 – ruisbroek 1904 (verdrongen), decoratieschilder, woont Zonnestraat). De twee kinderen Van De Putte, uitgever van De Denderbode bieden Woeste een zilveren bloemenkorf aan, samen met een huldegedicht. Tevens wordt er de ontvangst gemeld van een telegram met gelukwensen, ondertekend door niet minder dan 60 volksvertegenwoordigers. Er zijn ook een aantal kleinere toespraken door onder andere provincieraadsleden Van der Haegen (Herzele), Cooman (Ninove) en De Beer. Tot slot wordt er een heilwens voorgedragen door Mr De Cocker uit St Lievens Esse. Op al deze attenties en redevoeringen ziet Woeste zich ook verplicht tot een redevoering en dankwoord. Deze vangt aan in het Vlaams, maar hij eindigt in de Franse taal om de senatoren en volksvertegenwoordigers uit het Waalse landsgedeelte van dienst te zijn en omdat het Frans hem een stuk gemakkelijker ligt dan het Vlaams. Tijdens de feestviering was de bevolking van Aalst vergast geweest op een concert, dat doorging op de kiosk van de Grote Markt en verzorgd werd door de fanfare van Antoin. Het concert werd erg gesmaakt door de toehoorders.

Het Feestmaal

Na al dit feestgedruis hebben de genodigden wellicht wel wat appetijt gekregen en daarom begeeft het gehele gezelschap zich richting Grote Markt, waar in de grote feestzaal van het stadhuis een feestmaal wordt aangeboden aan al de genodigden. Dit gaat door onder het voorzitterschap van senator Van Vreckem. Er zijn niet minder dan 19 senatoren en 32 volksvertegenwoordigers en oud-volksvertegenwoordigers aanwezig.

Daarnaast een aantal provincieraadsleden, burgemeesters en geestelijken uit de naburige steden en zelfs een aantal uit Wallonië. Ook de pers is goed vertegenwoordigd met o.m. **La Patriote, Voor Recht en Vrede, La Metropole, 't Nieuws van de Dag, Courier de Bruxelles, De Volksstem, De Denderbode, Zondagsblad van Geraardsbergen**, enz.

Het menu werd samengesteld door Mr. Temmerman uit de Molenstraat, terwijl de wijnen werden geleverd door de Aalsterse wijnhandelaren Boone, De Clippele, Van Causbrouck, Van den Hende en Borreman. De volksvertegenwoordiger Dominique Pitsaer van Borgworm had de inrichters op voorhand verwittigd dat hij afwezig zou blijven indien er geen **nieuwe patatjes uit Borchworm en de legendarische saucisjes uit Aalst** op het menu zouden staan. Niet enkel omwille van zijn vraag, maar wellicht om het Aalsterse carnavalesk karakter avant la lettre te benadrukken, wordt deze vraag met plezier ingewilligd. Wanneer dan tijdens het feestmaal de **saucisjes** op het toneel verschijnen worden deze door gans de zaal op gezang onthaald **En, saucissen eten wij** Het feestmaal wordt regelmatig onderbroken voor het uitbrengen van heildronken en redevoeringen door onder meer senator Van Vreckem en volksvertegenwoordigers De Saedeleer, De Ligne en Francotte. Tevens wordt er een schrijven voorgelezen van graaf d'Ursel, die spijtig genoeg verstek moest laten gaan. Woeste bedankt in beide landstalen, waarna een lied wordt gezongen door Mr De Paepe uit Lokeren. Het lied **de ridder van den plicht** was van de hand van Hendrik Van Duyse, eveneens afkomstig uit Lokeren, politicus, kurkfabrikant en opsteller/drukker van het dagblad **De Vrije Stem van Lokeren**. Ook wordt Petrus Van Nuffel aan jubilaris Woeste voorgesteld als de auteur van de brochure **'t Leven van Mr. Woeste**.

La manifestation devant l'Hôtel de Ville.

De optocht ter ere van Karel Woeste.

Tijdens het feestmaal heerst er in de straten van Aalst een drukte van jewelste. Op het Stationsplein wordt rond 13u de stoet gevormd waar niet minder dan 89 maatschappijen en muziekkorpsen aan deelnemen. Rond deze tijd arriveert er een trein uit Gent die volledig leeg blijkt te zijn, dit tot groot jolijt van de kartelleden. Tegengesteld aan de katholieke berichtgeving, deelt een liberale krant mee, dat omtrent het uur dat de stoet moet gevormd worden, het Stationsplein er nagenoeg verlaten bij ligt: **Niks laat hier op dit uur vermoeden, dat er zulks groot feest aan de gang is.** Op het Stationsplein bemerkt men slechts een vijftal journalisten, die op één van de verlaten terrassen hun verslag schrijven, twee verbruikers en één leverancier.

In de verschillende straten en op de pleinen zijn de verkopers druk in de weer om hun koopwaar aan de man te brengen. De conservatief katholiek gezinden verkopen er honderden portretten, postkaarten met Woeste's beeltenis, **stekskesdoosjes** met opschrift en beeltenis, brochures en vooral celluloid brochures met Woeste's afbeelding. Van deze laatste zouden er de laatste week niet minder dan 10.000 aan de man zijn gebracht. Ook de liberalen laten zich niet onbetuigd: een spotkaartje waarop Woeste wordt afgebeeld tussen de saucissen wordt er aan de man gebracht. Wanneer de stoet zich rond 15u30 in beweging zet onder het spelen van verschillende **pas redoubles** spreekt men van **een grootscher en machtiger betooging heeft man 's mensen geheugen in Aalst niet gezien.** Het aantal toeschouwers wordt alleen al op de markt op 15.000 man geschat: **de Markt zag zwart van 't volk en nog straffer zoo groot en zoo samengepakt dat men op de koppen kon dansen.**

De stoet werd geopend door het muziekkorps van de brandweer, die vergezeld waren door een zeer groot aantal vlaggendragers. Het passeren van de stoet duurt ongeveer 40 minuten en wanneer rond 16u Woeste vergezeld van zijn familie en burgemeester Gheeraerds op het balkon van het stadhuis

verschijnen stijgt er een jubelgejuich, op dat doorheen gans de stad te horen is. Het merendeel van de deelnemende maatschappijen zijn afkomstig uit Aalst zelf of het arrondissement. De delegatie uit Moorsel dient speciaal vermeld te worden: deze zijn met niet minder dan 300 sympathisanten vergezeld van hun Koninklijke Harmonie. Daarnaast bemerken we nog delegaties uit Antoing, Verviers, Aubel, Ronse, Lokeren, Dendermonde, Antwerpen, Turnhout, Herentals, Geraardsbergen, Zottegem en St Joost ten Noode. Het optreden van de Aalsterse turnclub werd op groot gejuich onthaald. Speciale dank ging er ook uit naar Desiré De Wolf, voorzitter van de plaatselijke Katholieke Jonge Wacht en alle leden en bestuursleden van deze vereniging, die er voor gezorgd hebben dat alles in goede banen werd geleid.

Liberaal berichtgeving: Optocht is fiasco

Terug staat de liberale berichtgeving lijnrecht tegenover de katholieke. Wanneer de stoet op de Markt arriveerde was het enthousiasme ver te zoeken. Het was slechts een groep sympathisanten uit Geraardsbergen, die zich liet opmerken met luide juichkreten. De **hoera's** die weerklinken blijken wel op commando uitgevoerd. Het is alsof Woeste en Gheeraerds van op het balkon tekens geven aan de muzikanten om hogere decibels te produceren. De enkele kreten **Leve Woeste** worden haast ogenblikkelijk overstemd door **Leve de katholieke democratie**, waarop vanuit het publiek ook nog de eerste noten weerklinken van de **Leeuw van Vlaanderen**. De stoet slaagt er in om in amper 28 minuten voorbij de eretribune te trekken. De hele stoet telt nog geen 5.000 man. Reeds om 16h45 begint de massa de Grote Markt te verlaten, waardoor het ganse gebeuren een stille dood schijnt te gaan sterven. Nu reeds laten de kristen democraten van Daens weten, dat het er deze avond nog warm zou kunnen aan toe gaan. Ook laten deze kranten weten dat er slechts 29 van de 81 gemeenten uit het arrondissement vertegenwoordigd waren bij

de optocht. Belangrijke gemeenten zoals Erembodegem en Lede hadden zelfs geen vertegenwoordigers gestuurd. Volgens hen waren er ook slechts drie maatschappijen van buiten het arrondissement aanwezig: Antoing, Ronse en St Gillis Dendermonde. Toen de stoet een tweede maal op de markt passeerde, was hier nog amper enig gejuich te horen.

Het jubelfeest nadert zijn einde

Na het passeren van de optocht is op het feestmaal het moment aangebroken voor de veelvuldige heildronken: Van Vreckem geeft de aftrap met een toast op paus en koning. Daarna wordt er gedronken op de gezondheid van Woeste door volksvertegenwoordiger De Saedeleer in naam van de Aalsterse bevolking en door senator Leger in naam van de rechterzijde van het Parlement. Woeste kan niet achterblijven en op zijn beurt dankt hij Aalst en zijn conservatief Katholieke vrienden in het Parlement. Nadien komen nog Mr. Vercruysse uit Verviers, in naam van de katholieke jeugd en Mr. Francotte, volksvertegenwoordiger uit Wallonië aan de beurt.

Het banket neemt een einde rond 17u. Woeste, vergezeld van burgemeester Gheeraerds en volksvertegenwoordiger Van der Linden, nemen de tijd om eventjes de benen te strekken en trekken samen doorheen de stad. Ze begroeten de muzikanten van de kiosk op de Grote Markt en bedanken hen voor hun inzet. Naargelang de kranten zijn er in de stad 3 tot 5 kiosken opgetrokken, waarop de verschillende maatschappijen korte concerten ten beste geven. Zo zijn er met zekerheid de kiosken op de Grote Markt, op de Keizerlijke Plaats en voor de St Martinuskerk. Nadien begeeft het gezelschap zich naar het Keizerlijk Plein om er een bezoek te brengen aan de weduwe van oud burgemeester en volksvertegenwoordiger Van Wambeke. Tijdens het bezoek doorheen de stad worden de heren door een enthousiaste menigte begroet en bejubeld.

Na dit laatste bezoek begeeft Woeste zich in de aanwezigheid van een aantal genodigden richting station om er de trein te nemen van 19u30 naar Brussel. Dit gebeurt doorheen een dichte mensenmassa, waaruit steeds een oorverdovend **Leve Woeste** blijft opstijgen, waaraan geen einde scheen te komen. Enige liberalen proberen Woeste uit te jouwen, maar het gejuich der menigte overstemt hun gejoel.

De liberale berichtgeving is compleet het tegenovergestelde. Wanneer Woeste op het stationsplein arriveerde werd hij door de aanwezige menigte op oorverdovende uitjouwingen onthaald. Ook de treinreizigers deden hieraan mee, en Woeste besteedde de trein onder het aanhoren van **Weg met Woeste, Viva Daens, Ahoe Woeste** en **A Bas Woeste**. Bij zijn aankomst in Brussel is het onthaal ook alles behalve hartelijk. Zijn medereizigers hebben hem tijdens de terugreis verwijten naar het hoofd geslingerd en bij zijn aankomst in Brussel heeft de stationsverantwoordelijke hem via de bagagezaal veilig naar buiten geloodst om een woelige menigte te ontlopen.

La bagarre de la place de la Station.

En daar zijn de onlusten

Woeste is amper vertrokken uit Aalst of daar zijn reeds de eerste ongeregeldeheden. Leden van de katholieke turnclub uit Wetteren, met onder meer Odilon De Grauw, uitgever van de Scheldegalm, vergezeld door de voorzitter van de Aalsterse turnclub, Gustaaf Keppens, werden aan de Vaart lastig gevallen door een aantal Daensistisch gezinde kaaiwerkers. Toen beide groepen zich in de nabijheid van het station bevonden haalde plots één van hen een mes boven, waarop de politie, die zich in de Stationsstraat bevond, chargeerde met getrokken sabel en aldus de groepen uit elkaar dreef.

Nu gaan de onlusten zich in snel tempo opvolgen. Wanneer de Ninoofse Katholieke Trompettersclub zich wil begeven naar het lokaal van hun Aalsterse zusterclub worden ze bij het passeren van het huis Daens door een menigte Daens supporters aangevallen. Naargelang de bron vielen er verscheidene lichtgekwetsten of bij katholieken of bij Daensisten. De Daensisten die zich voor het huis Daens bevinden houden het vooral bij uitdagen van de passanten door het zingen van schunnige liedjes zoals "Ziet gij Woeste nu lopen, met saucissen aan zijn kl"

Ondertussen is de verlichting op de Grote Markt gaan branden. Het was stadsbouwkundige Julius Goethals die er voor gezorgd had dat deze er werkelijk feeëriek uit zag. Om 21u staat er nog een concert op de kiosk van de Grote Markt op het programma. Er bevindt zich nog steeds een grote menigte op en rond de Grote Markt. De liberale pers bericht dat deze concerten de aanwezige mensen volledig onberoerd laten. Het publiek neemt zijn toevlucht in de verschillende herbergen, waaruit weldra gezang opstijgt, sterk afhankelijk van het politiek kleurtje van de desbetreffende herberg.

Een spijtig voorval

Op het moment dat het concert begint doet zich een spijtig ongeval voor aan de politiepost van het stadhuis. Leon De Paepe, luitenant bij de stedelijke brandweer, ontdoet zich van zijn ceremoniekledij, waarbij een geladen pistool plots afgaat en de aanwezige brandweerman Odilon Eeman, in de borst raakt. Hij wordt ter plaatse verzorgd door drie geneesheren Claus, Wauthier en Bauwens. Ze slagen er in om de kogel te verwijderen maar zien het verdere verloop somber in.

De onlusten worden steeds erger

Rond 22u dreigt het op de Grote Markt echt uit de hand te lopen. Liberalen en Daensisten staan aan het Cafe Universel, Grote Markt 15, wanneer een groep Katholieke Jonge Wachten deze herberg binnengaat. Op het gejoel Leve Daens, A bas la calotte wordt er buiten met stenen gegooid en in de herbergen vliegen de glazen in het rond. Het tegenovergestelde gebeurde aan Cafe Central, Markt 13. Hier worden de liberalen door Woestisten uitgedaagd, zodat de verbruikers de herberg niet durven te verlaten. Ook hier wordt er met stenen en glazen gegooid, waardoor een aantal ruiten sneuvelen.

Wanneer William Borremans rond middernacht dan toch deze laatste herberg verliet wordt hij door een groot aantal katholieke sympathisanten achterna gezeten en in de Zoutstraat met stokslagen bewerkt, op de grond geworpen en zwaar toegetakeld achter gelaten. Hevig bloedend wordt hij door enige ter hulp gesnelde toeschouwers bij dokter Gregoire binnen gebracht, die hem de eerste zorgen toedient. De onrust duurt nog tot 2u30 's nachts, vooraleer eindelijk de rust in de stad terugkeert.

Een dag later in een nog steeds onrustig Aalst

De dag na de Woeste feesten, gaan de poppen echter snel weer aan het dansen. 's Morgens deelt Pieter Daens stroobiljetten uit, die het voorbijfeest hekelen. Rond de middag zijn er de eerste samenscholingen van het werkvolk uit de fabrieken, die de voorbijfeesten druk becommentariëren. Al

naargelang de berichtgeving vermeldt men baldadigheden van kartel- of van katholieke zijde. Zo zouden enkele partijgangers van Daens zijn aangevallen door een woestist gewapend met een bijl. Gelukkig kon deze onverlaat door tussenkomst van ene Gustaaf Van der Vurst ontwapend worden. Langs de andere kant zou schrijnwerker J. Wuyts bij het passeren van het huis Daens, door de aanwezige sympathisanten deerlijk zijn toegetakeld.

Maar het is vooral 's avonds dat het werkelijk uit de hand loopt. Rond 22u komen een 250-tal daensistische werklieden samen op de Grote Markt waarna ze al zingend "en saucissen hebben wij" optrekken naar de Katholieke Werkmanskring in de Korte Zoustraat, waar een aantal ruiten er moeten aan geloven. Op weg naar hun verzamelpunt op de Grote Markt waren ook al een aantal ruiten gesneuveld onder andere van de Trompettersclub, van de herberg Van Droogenbroeck in de Molenstraat en van Café Riche op de Grote Markt. Toen de massa, die steeds aangroeide, terugkeerde naar de Grote Markt, werden ze er opgewacht door een 30-tal gewapende agenten vergezeld van de burgemeester en de commissaris. Wanneer het bevel tot ontbinding van deze manifestatie genegeerd wordt, reageert de politiemacht met den bloote sabel. De menigte stuift uit elkaar en een aantal nieuwsgierige burgers zoekt zijn toevlucht in het lokaal der liberale associatie Au Comte d'Egmont, maar ze worden ook hier door de politie achtervolgd. De politie arresteert één daensist en één liberaal. De waard Van Branteghem van het liberale lokaal zal later klacht neerleggen bij de procureur des Konings in Dendermonde in verband met het politie optreden binnenin zijn herberg. De volgende dagen keert de rust terug, enkele samenscholingen en een aantal verwijten tussen beide partijen ter zijde gelaten.

De zwaarste slachtoffers

In de nasleep van de Woeste feesten blijven er in Aalst twee slachtoffers, die het hele gebeuren moeilijk kunnen vergeten, met name Odilon Eeman en William Borremans. De dagen

die volgen op de ongelukszondag zijn voor beide mannen weinig hoopgevend. Men vreest nog steeds voor het leven van beide slachtoffers. Zoals gezegd was bij Eeman de kogel verwijderd maar de plaats van de inslag, naast de longen, geeft nog altijd geen uitsluitsel voor een goed verloop. Bij Borreman zijn het vooral de hoofdwonden, die de behandelende geneesheren zorgen baren.

De zaak Eeman

Luitenant Leon De Paepe heeft in de weken, die volgden op het noodlottige schot verschillende keren Eeman een bezoek gebracht. De Paepe heeft uit eigen zak de dokterskosten, apothekersrekeningen en eveneens het loon, voor de tijd dat het slachtoffer werkonbekwaam was, betaald. Bovenop dit alles heeft hij nog eens 500 fr. aan Eeman overhandigd, die door Eeman werden aanvaard als dekking voor alle geleden en toekomstige schade. Midden 1900 was Eeman na een periode van herstel, echter terug ziek geworden en hij eiste nu van De Paepe een nieuwe schadeloosstelling van 35.000 fr. Het kwam tot een rechtszaak, waar Eeman echter geen gelijk haalde en zelf veroordeeld werd tot het betalen van de gerechtskosten.

De zaak Borreman in eerste aanleg

Deze zaak kent een gans ander verloop. Kort na het gebeuren wordt de toenmalig katholieke minister van Justitie, Bergerem, door de liberale fractie in de Kamer geïnterpelleerd over feit dat het Parket nog steeds de aanslag op Borreman niet heeft onderzocht. De minister ziet zich verplicht om de zaak aan het parket over te dragen en al gauw worden er in Aalst 19 personen gedagvaard om voor de rechtbank van Dendermonde te verschijnen. Werden gedagvaard: Cyriel De Keghel, François Verloes, Richard Van Eetvelde, Edouard Semey, De Smet-Van Haver, Ernest Van Branteghem, Theophile Kieckens, Alexander Roelandt, Joseph De Coninck, August Renneboog, Van Nuffel, Keppens, Boxstael, Van de Voorde, Van de Maele, Emanuel Eeman, Theodore Eeman, Paul Eeman en Philemon Meert. Alle beschuldigten pleiten onschuldig. In de zittingen van 21 en 22 december 1899 passeert een revue aan getuigen à décharge. Advocaten Galle en Verbrugghen, die als burgerlijke partij optreden, trachten deze getuigenissen te ontwrichten en proberen aan te tonen dat alle betichten schuld treffen aan het gebeuren. Borreman zelf was, nadat er een lichte verbetering was waargenomen, er weer op achteruit gegaan en was al ruim 40 dagen ziek. Volgens het laatste verslag van de

behandelende geneesheer is hij momenteel gedeeltelijk doof en loopt hij het gevaar volledig doof te worden. De advocaten vragen aldus naast een gepaste gevangenisstraf ook een financiële tegemoetkoming van 35.000 fr. Op 12 juni 1900 doet de rechtbank volgende uitspraak: Frans Verloes 6 weken gevangenis en 15 fr. boete, Richard Van Eetvelde 6 weken gevangenis, Van Branteghem en De Coninck elk 1 maand gevangenis. Al deze straffen zijn echter voorwaardelijk. Daar bovenop moeten zij een gezamenlijke schadevergoeding van 15.000 fr. betalen aan Borreman. Bij niet betaling van deze som binnen de 6 maand na uitspraak volgt er een effectieve gevangenisstraf van 6 maand. Beide partijen kunnen zich niet vinden in deze uitspraak en er wordt beroep aangetekend, dat zal behandeld worden door het Hof van Beroep in Gent.

D'Herdt Dany °Aalst, 1951

Aalstenaar, kroniekschrijver en medewerker van VVAK (Vereniging voor Aalsters Kultuurschoon) Werkte mee aan driedelige brochure - het Ezelsplein, een verheven buurt, dit in samenwerking met dienst Archief stad Aalst. De Kapucijnen in Aalst, vanaf de stichting van het klooster (1614) tot de uitdrijving (1797), uitgave i.s.m. Dirk Martenscomité Alostville, de Aalsterse droom in Congo Vrijstaat, 2019, uitgave; Flying Pencil In tijdschrift Land Van Aalst, bijdrage o.m. Judocus Ludovicus D'herdt, aalsterse drukker 1737-1802, en Hector Miserez, vergeten Aalstenaar. Het Woeste Jubileum in Aalst op 18 juni 1899: een feest of een afgang

AGENDA

HERDENKING 120 JAAR OVERLIJDEN, ALOÏS DE BACKER

Denderhoutem, zaterdag 25 mei 2024

18 uur. Herdenkingseucharistieviering in de Sint-Amandskerk

19 uur Bloemenhulde aan het grafmonument

20 uur Academische zitting in CC de Spot – Tentoonstelling

DAENSDAG 2024

Aalst, zondag 2 juni 2024

Eucharistieviering om 9.30 uur in de dekenale Sint Martinuskerk, opgeluisterd door een samenwerking van het Sint-Martinuskoor en Cantores Ad Rosam onder leiding van Pieter Stevens
Voorganger E.H. Deken Hans Vandenholen

HERDENKING OVERLIJDEN PRIESTER DAENS - 14 JUNI 1907

Aalst, Werfplein, vrijdag 14 juni 2024 om 15 u

Kransneerlegging aan het Daensmonument op het Werfplein in Aalst om 15 uur

9DE POËTISCH-MUZIKAAL DAENSMOMENT

“DE VERBEELDING ZIET MEER DAN HET OOG”

Aalst, Sint-Annakerk, Oude Gentbaan, zondag 23 juni 2024 om 16 u

Poëzie en muziek wisselen elkaar af

HERDENKING EN BLOEMENHULDE AAN HET GRAF VAN ADOLF EN PIETER DAENS

Aalst, kerkhof, vrijdag 1 november 2024

Samenkomst aan de ingang van de stedelijke begraafplaats van Aalst om 9.45 uur, optocht naar het graf om 10 uur

Blij om
jouw bank te
mogen zijn

Argenta Derieuw

Leopoldlaan 170/2 - Aalst

